فوتبال جهان

پایان انحصار آدیداس در فوتبال اروپا

یک تغییر بزرگ تجاری در فوتبال اروپا در راه است؛ نایکی جای آدیداس را به‌عنوان تأمین‌کننده رسمی توپ رقابت‌های باشگاهی یوفا می‌گیرد. براساس توافق چهارساله‌ای که پس از مناقصه تجاری به امضا رسیده، این شرکت آمریکایی از سال ۲۰۲۷ تا ۲۰۳۱ توپ‌های رسمی لیگ قهرمانان اروپا، لیگ اروپا، لیگ کنفرانس، سوپرجام اروپا و چند رقابت دیگر یوفا را تأمین خواهد کرد.

این اتفاق به معنای پایان همکاری طولانی آدیداس با لیگ قهرمانان و بازگشت نایکی به معتبرترین رقابت باشگاهی اروپا پس از حدود دو دهه است. نکته مهم‌تر اینکه برای نخستین بار، تأمین توپ هر سه رقابت اصلی باشگاهی مردان اروپا به‌صورت یکپارچه در اختیار یک برند قرار می‌گیرد.

البته آدیداس به‌طور کامل از فوتبال اروپا کنار نمی‌رود و همچنان تأمین‌کننده توپ مسابقات ملی یوفا خواهد بود؛ از جمله یورو ۲۰۲۸. به این ترتیب، رقابت دو غول ورزشی جهان وارد فصل تازه‌ای شده است؛ رقابتی که این بار در مستطیل سبز و با توپ‌های مسابقات اروپایی ادامه خواهد یافت.

فرانک در آستانه بازگشت به لیگ برتر

توماس فرانک، سرمربی سابق برنتفورد و تاتنهام، در آستانه بازگشت به لیگ برتر انگلیس قرار دارد و کریستال پالاس او را به‌عنوان گزینه اصلی هدایت تیم انتخاب کرده است. براساس گزارش‌ها، مذاکرات میان مدیران پالاس و این مربی دانمارکی وارد مراحل پیشرفته شده و دو طرف درباره جزئیات همکاری و ترکیب کادر فنی آینده گفت‌وگو می‌کنند.

پالاس پس از پایان همکاری با پیرساژ، به دنبال سرمربی‌ای است که بتواند تیم را از شرایط بحرانی خارج کند. فرانک که با عملکرد موفق خود در برنتفورد توانست این باشگاه را در لیگ برتر تثبیت کند، از تجربه و شناخت کافی برای کار در فوتبال انگلیس برخوردار است. شان دایچ و ویتور پریرا نیز در فهرست گزینه‌های باشگاه قرار داشتند، اما فرانک در حال حاضر شانس بیشتری برای تصاحب نیمکت عقاب‌ها دارد. مأموریت اصلی او، بازگرداندن ثبات به تیمی است که به‌شدت به تغییر مسیر و کسب نتایج بهتر نیاز دارد.

وینیسیوس: پیشنهادهای تابستانی تمرکزم را گرفت

وینیسیوس جونیور در گفت‌وگویی صریح با روزنامه آبولا، بخشی از دلایل شروع کم‌فروغ خود در فصل جاری را فاش کرد. ستاره برزیلی رئال مادرید اعتراف کرد که پس از حذف تیم ملی کشورش از جام جهانی ۲۰۲۶، به اندازه سال‌های گذشته تمرین نکرده و پیشنهادهای نقل‌وانتقالاتی تابستان نیز تمرکزش را تحت تأثیر قرار داده است.

او گفت: «بعد از جام جهانی به بهترین شکل آماده نشدم. نیاز داشتم استراحت کنم، ذهنم را آزاد کنم و زمان بیشتری در کنار خانواده باشم. به همین دلیل کمتر از سال‌های گذشته تمرین کردم.» وینیسیوس همچنین به تأثیر مذاکرات تمدید قرارداد با رئال مادرید و تماس باشگاه‌های دیگر اشاره کرد و پذیرفت که این مسائل در شروع فصل بی‌تأثیر نبوده‌اند. او با اشاره به دشواری حفظ ثبات در سطح اول فوتبال جهان، تنها کریستیانو رونالدو و لیونل مسی را نمونه‌هایی از بازیکنانی دانست که سال‌ها در اوج باقی مانده‌اند.

مهاجم رئال در عین حال تأکید کرد که فصل طولانی است و قصد دارد در مقاطع سرنوشت‌ساز دوباره به بهترین فرم خود برسد. او همچنین از کارلو آنچلوتی به‌عنوان مربی‌ای یاد کرد که نقش مهمی در پیشرفت دوران حرفه‌ای‌اش داشته است.

تراژدی در فوتبال آرژانتین

فوتبال آرژانتین در سوگ آبل گامارا نونیس، بازیکن ۱۸ ساله‌ای نشست که پس از برخورد شدید توپ به سرش در جریان یک مسابقه، جان خود را از دست داد. این بازیکن جوان که همزمان در فوتبال و فوتسال فعالیت می‌کرد، هنگام بازی برای تیم پایه اف‌سی ازیسا مقابل دپورتیوو مونیز، پس از برخورد توپ با سرش روی زمین افتاد و هوشیاری خود را از دست داد.

نونیس بلافاصله به بیمارستان منتقل شد و تحت عمل جراحی اورژانسی قرار گرفت، اما شدت آسیب مغزی به حدی بود که تلاش پزشکان برای نجات او بی‌نتیجه ماند. مسابقه پس از این حادثه متوقف شد و باشگاه‌های مرتبط با این بازیکن نیز برنامه‌های ورزشی خود را لغو کردند. باشگاه ازیسادر پیام تسلیت خود نوشت: «با اندوهی عمیق با جوانی خداحافظی می‌کنیم که تمام زندگی‌اش پیش رویش بود.» کلودیو تاپیا، رئیس فدراسیون فوتبال آرژانتین نیز درگذشت این بازیکن را تسلیت گفت. این حادثه بار دیگر ضرورت توجه جدی به ایمنی بازیکنان در مسابقات فوتبال پایه و آمادگی امکانات پزشکی در زمین‌های ورزشی را یادآوری می‌کند.

لوکاکو از تیم ملی بلژیک خداحافظی کرد

روملو لوکاکو، مهاجم باتجربه فوتبال بلژیک در ۳۳ سالگی به دوران حضورش در تیم ملی پایان داد. مهاجم فنرباغچه با ۱۳۵ بازی ملی و ۹۴ گل، بهترین گلزن تاریخ شیاطین سرخ اروپا محسوب می‌شود، رکوردی که فاصله قابل توجهی با کوین دی‌بروینه، نفر دوم فهرست گلزنان تاریخ بلژیک با ۴۱ گل دارد. لوکاکو در پیام خداحافظی خود نوشت: «در این ۱۶ سال تمام توانم را برای تیم ملی گذاشتم و تمام احساسات ممکن را تجربه کردم. از هم‌تیمی‌ها، مربیان و هواداران به خاطر حمایت‌هایشان تشکر می‌کنم. افتخار می‌کنم که در چهار جام جهانی و سه دوره جام ملت‌های اروپا نماینده کشورم بودم.» او در جام جهانی ۲۰۲۶ نیز با به ثمر رساندن هشت گل، به بهترین گلزن تاریخ بلژیک در این رقابت‌ها تبدیل شد. لوکاکو در جام جهانی ۲۰۱۸ نقش مهمی در کسب مقام سوم بلژیک داشت و حالا با ثبت رکوردی ماندگار، پیراهن ملی را کنار می‌گذارد.

انگلیس از آزمون انتقام سربلند بیرون آمد

مادرید، نقطه عطف توخل

کین: انگلیس و اسپانیا بهترین تیم‌های حال حاضر جهان هستند

هری کین پس از پیروزی ارزشمند ۳ بر ۲ انگلیس مقابل اسپانیا در مادرید، تیم ملی کشورش و لاروخا را دو قدرت باثبات فوتبال ملی جهان توصیف کرد. کاپیتان سه‌شیرها که در این مسابقه گل نخست تیمش را از روی نقطه پنالتی به ثمر رساند، گفت: «تیم‌های بزرگ دیگری هم وجود دارند، اما در حال حاضر انگلیس و اسپانیا به‌طور مداوم بهترین تیم‌های جهان هستند. البته باید این جایگاه را در زمین مسابقه ثابت کنیم.» او در ادامه از فرانسه، پرتغال، هلند و آلمان نیز به‌عنوان مدعیان جدی نام برد.

کین نمایش انگلیس را فوق‌العاده توصیف کرد و گفت تیمش با انگیزه، شدت و قدرت بدنی بالایی وارد زمین شد. او معتقد است اگر اخراج الیوت اندرسون اتفاق نمی‌افتاد، انگلیس می‌توانست با اختلاف بیشتری پیروز شود. مهاجم بایرن مونیخ همچنین تأکید کرد این برد، یکی از بهترین نمایش‌های دوران فوتبالش بوده و انگلیس با چنین ذهنیتی می‌تواند به رقابت با بهترین‌های جهان ادامه دهد.

گزارش یک

شروع غیرمنتظره

شروع انگلیس تقریباً غیرمنتظره بود. در ۱۰ دقیقه ابتدایی، این تیم با پرس شدید، خط دفاعی جلو و انتقال سریع توپ، اسپانیا را غافلگیر کرد. انگلیس می‌توانست حتی پیش از رسیدن بازی به دقیقه دهم، ۳ بار دروازه اسپانیا را باز کند.

با این حال، گل‌ها کمی دیرتر از راه رسیدند. ابتدا هری کین از روی نقطه پنالتی گل نخست را به ثمر رساند. سپس از روی ضربه کرنر دکلان رایس، ازری کونسا با ضربه سر اختلاف را افزایش داد. اما زیباترین صحنه مسابقه هنوز باقی مانده بود؛ جایی که یک حرکت هماهنگ تیمی از خط دفاع آغاز شد و پس از پیشروی کین و پاس او به بلینگام، بن وایت با نفوذی به‌موقع و دریافت پاس نهایی، گل سوم را به ثمر رساند. این گل حاصل هماهنگی، زمان‌بندی و اعتماد متقابل بازیکنان بود.

اخراج دردسرساز

اما مسابقه پس از اخراج الیوت اندرسون وارد مرحله متفاوتی شد. اسپانیا با گل میکل اویارزابال از روی نقطه پنالتی، اختلاف را کاهش داد و فشار خود را برای رسیدن به گل تساوی افزایش داد. انگلیس ناچار شد عقب بنشیند و برای حفظ نتیجه بجنگد، موقعیتی که خاطرات تلخ جام جهانی را زنده می‌کرد. این بار اما جزئیات به سود انگلیس رقم خورد. جیمز ترافورد، دروازه‌بان این تیم، با ۳ واکنش مهم در دقایق پایانی مانع از گلزنی اسپانیا شد. دکلان رایس نیز با وجود شرایط دشوار، همچنان تلاش می‌کرد فشار را از روی خط دفاعی بردارد و تیم را به جلو هدایت کند. از سوی دیگر، تعویض‌های توخل نیز با هدف حفظ توان فیزیکی و انسجام دفاعی انجام شد. حتی اگر به قیمت خارج کردن ستاره‌هایی مانند کین و بلینگام از زمین تمام می‌شد.

به همین دلیل، سوت پایان مسابقه برای انگلیسی‌ها معنایی فراتر از کسب سه امتیاز داشت. هری کین و جود بلینگام در کنار سایر بازیکنان، به سمت هوادارانی رفتند که برای حمایت از تیم‌شان راهی مادرید شده بودند؛ بردی که می‌توانست نقطه عطفی در مسیر بازسازی اعتمادبه‌نفس این تیم باشد.

این پیروزی همچنین می‌تواند توجیهی برای اعتماد فدراسیون فوتبال انگلیس به توخل و تمدید قرارداد او در ماه فوریه باشد. سرمربی آلمانی بارها از عبارت «کم کردن فاصله با بهترین تیم‌های جهان» استفاده کرده و حالا تیمش در زمین مدافع عنوان قهرمانی جهان و اروپا، نشانه‌های روشنی از این پیشرفت را به نمایش گذاشته است.

البته یک پیروزی حتی مقابل اسپانیا، به معنای پایان مشکلات انگلیس نیست. حفظ این کیفیت و تداوم چنین نمایش‌هایی در رقابت‌های بزرگ، آزمون واقعی توخل خواهد بود. با این حال، انگلیس در مادرید نشان داد که نه‌تنها از تجربه تلخ گذشته درس گرفته، بلکه توانایی ارائه فوتبالی در سطح مدعیان اصلی را نیز دارد. اگر این روند در سال ۲۰۲۷ ادامه پیدا کند و انگلیس بتواند در ماه ژوئن قهرمانی لیگ ملت‌های اروپا را به‌دست آورد، شاید فصل دوم حضور توخل در این تیم، بسیار موفق‌تر از فصل نخست باشد.

شکست مقابل انگلیس، تنها به معنای پایان رکورد تاریخی تیم ملی اسپانیا نبود بلکه فرصتی برای نمایش شخصیت و انسجام تیمی شد. لوئیس دلافوئنته، سرمربی لاروخا، به‌جای سرزنش بازیکنان و ابراز نارضایتی از نتیجه، تلاش کرد این شکست را به نقطه شروعی تازه برای تیمش تبدیل کند، آن هم با یادآوری دستاوردهایی که نسل فعلی فوتبال اسپانیا در سال‌های اخیر به‌دست آورده است.

روزنامه اسپانیایی «اسپورت» با انتشار گزارشی از اتفاقات رختکن اسپانیا پس از شکست برابر انگلیس در ورزشگاه متروپولیتانو، از واکنش متفاوت سرمربی این تیم پرده برداشت. دلافوئنته که می‌دانست پایان رکورد ۴۳ بازی بدون شکست تا چه اندازه برای بازیکنانش تلخ بوده، تصمیم گرفت پیش از هر چیز روحیه آنها را بازگرداند.

به گذشته افتخار کنید

طبق گزارش اسپورت، دلافوئنته در راهروی منتهی به رختکن، بازیکنانش را در آغوش گرفت و پس از ورود به رختکن، پیامی روشن به آنها داد: «غمگین نباشید.»

او سپس با اشاره به رکوردی که تیمش ساخته بود، به بازیکنان یادآوری کرد رسیدن به چنین جایگاهی اتفاقی نیست و دستاوردهای آنها ارزش زیادی دارد. سرمربی اسپانیا خطاب به شاگردانش گفت: «آنچه به دست آورده‌اید تاریخی است؛ ببینیم آیا می‌توانیم دوباره آن را تکرار کنیم.»

دلافوئنته همچنین به افتخارات بزرگ این نسل اشاره کرد و قهرمانی در لیگ ملت‌های اروپا، جام جهانی و یورو را به بازیکنان یادآوری کرد؛ افتخاراتی که نشان می‌دهد یک شکست نمی‌تواند کارنامه درخشان این تیم را زیر سؤال ببرد.

یامال، امتیازی ویژه برای اسپانیا

سرمربی لاروخا در بخش دیگری از صحبت‌هایش با ابراز رضایت از ترکیب تیم، حضور لامین یامال و دیگر استعدادهای اسپانیا را یک امتیاز بزرگ دانست و گفت: «داشتن لامین یامال و سایر بازیکنان، یک موهبت است.» البته خستگی ناشی از تقویم فشرده مسابقات نیز یکی از عواملی بود که در عملکرد اسپانیا تأثیر گذاشت. فشار بازی‌های لیگ قهرمانان اروپا و رقابت‌های داخلی باعث شده بود بازیکنان از نظر بدنی در شرایط ایده‌آلی نباشند؛ موضوعی که در دیدار مقابل جمهوری چک و سپس انگلیس نیز نمود داشت.

با پایان رکورد شکست‌ناپذیری، اسپانیا حالا دیگر دغدغه حفظ این آمار را ندارد و می‌تواند با تمرکز بیشتر به رقابت‌های آینده فکر کند. مدافع عنوان قهرمانی لیگ ملت‌های اروپا امیدوار است در مرحله یک‌چهارم نهایی این رقابت‌ها بار دیگر به مسیر موفقیت بازگردد و برای پس گرفتن جامی که در سال ۲۰۲۳ به‌دست آورده بود، تلاش کند.

ستاره بارسا، نیمکت‌نشین اسپانیا

پدری، قربانی انتخاب‌های دلافوئنته

شکست سنگین اسپانیا مقابل انگلیس، علاوه بر آشکار کردن مشکلات تاکتیکی تیم لوئیس دلافوئنته، بار دیگر یک پرسش مهم را به مرکز توجه بازگرداند: چرا پدری، یکی از خلاق‌ترین و تأثیرگذارترین هافبک‌های فوتبال اسپانیا، به بازیکنی نیمکت‌نشین در تیم ملی تبدیل شده است؟ دلافوئنته از مرحله یک‌چهارم نهایی جام جهانی و در دیدار مقابل بلژیک، تصمیم گرفت فابیان رویس را به پدری ترجیح دهد. انتخابی که در ابتدا می‌توانست یک تصمیم تاکتیکی و مقطعی تلقی شود، به‌تدریج به بخشی ثابت از تفکرات سرمربی اسپانیا تبدیل شد. پدری در نیمه‌نهایی و فینال جام جهانی نیز نیمکت‌نشین بود و در رقابت‌های اخیر لیگ ملت‌های اروپا، از جمله دیدارهای مقابل انگلیس در ومبلی و متروپولیتانو، جایگاه ثابتی در ترکیب اصلی نداشت.

نکته جالب اینکه دلافوئنته حتی در مسابقه برگشت مقابل انگلیس نیز ترجیح داد برای تقویت میانه میدان، میکل مرینو را به ترکیب اضافه کند، نه اینکه از ابتدا به پدری اعتماد کند. با این حال، ورود هافبک بارسلونا در نیمه دوم، جریان بازی را تا حد زیادی تغییر داد و بخش مهمی از حملات اسپانیا از مسیر او شکل گرفت.

تفاوت نگاه دلافوئنته و پدری

دلافوئنته تا پیش از یورو ۲۰۲۴، بیشتر پدری را در نقش هافبک هجومی و پشت مهاجم به کار می‌گرفت، در حالی که این بازیکن ترجیح می‌دهد از عمق زمین بازیسازی کند و با دیدی روبه‌جلو، جریان مسابقه را در اختیار بگیرد. او به‌تدریج به این منطقه نزدیک‌تر شد، اما در همان نقطه با فابیان رویس تداخل پیدا کرد، بازیکنی که حالا انتخاب اول سرمربی برای حضور در کنار زوبیمندی است. البته پدری در جام جهانی شرایط ایده‌آلی نداشت. او و لامین یامال با آمادگی کامل وارد مسابقات نشدند و افت تدریجی عملکردش در جریان رقابت‌ها، یکی از دلایل تصمیم دلافوئنته برای نیمکت‌نشین کردن او بود. با این حال، درخشش پدری در فینال مقابل آرژانتین نشان داد که توانایی تأثیرگذاری در بزرگ‌ترین مسابقات را دارد.

نیمکت‌نشینی بدون حاشیه؟

شروع خوب فصل پدری در بارسلونا و بازگشت او به فرم مطلوب، انتظار تغییر در تصمیمات دلافوئنته را افزایش داده بود؛ اما سرمربی اسپانیا همچنان به انتخاب فابیان در کنار زوبیمندی وفادار مانده است. بعید است این اختلاف نظر به تنش در رختکن منجر شود. پدری بازیکنی آرام و تیم‌گراست که حتی بازوبند کاپیتانی بارسلونا را نیز بر بازو می‌بندد و ترجیح می‌دهد منافع تیم را بر خواسته‌های شخصی مقدم بداند. با این حال، ناراحتی او از نیمکت‌نشینی قابل درک است.

بازگشت ایتالیا به تنظیمات کارخانه

فروپاشی آتزوری در بروکسل

شکست ۴ بریک مقابل بلژیک، آن هم در مسابقه‌ای که ایتالیا با یک تساوی هم می‌توانست به مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ ملت‌های اروپا صعود کند، ضربه‌ای سنگین به تیم روبرتو مانچینی بود. آتزوری که تنها چند روز قبل با پیروزی ۳ بریک مقابل فرانسه امیدواری زیادی ایجاد کرده بود، در بروکسل نمایشی متناقض داشت؛ شروعی امیدوارکننده، سقوطی عجیب در فاصله‌ای کوتاه و در نهایت شکستی که بار دیگر ضعف‌های ساختاری این تیم را آشکار کرد.

این نتیجه فقط از دست رفتن یک فرصت برای حضور در جمع ۸ تیم برتر لیگ ملت‌ها نبود؛ بلکه نشان داد ایتالیا هنوز برای بازگشت به سطح اول فوتبال اروپا راه دشواری در پیش دارد.

۱۱ دقیقه عجیب

ایتالیا شروع خوبی داشت و در دقیقه ۱۱ با گل پیو اسپوزیتو، مهاجم جوان اینتر از میزبان پیش افتاد. ماکسیم دکوپیر در دقیقه ۱۵ بازی را به تساوی کشاند و سپس ناتان انگوی روی یک ضربه کرنر، در دقیقه ۲۲ گل دوم را به ثمر رساند. هنوز شوک این دو گل برطرف نشده بود که جرمی دوکو با حرکتی تماشایی و عبور از مدافعان ایتالیا، در دقیقه ۲۶ اختلاف را به دو گل رساند. ۳ گل در فاصله ۱۱ دقیقه، حاصل برتری محسوس بلژیک در نبردهای فردی، سرعت انتقال توپ و استفاده از فضاهای دفاعی ایتالیا بود. آتزوری عملاً در این دقایق کنترل مسابقه را از دست داد و نتوانست برای مهار حملات حریف راه‌حلی پیدا کند.

دوکو و دی‌بروینه

بلژیک با هدایت مارک فان‌بومل، به‌خوبی از توانایی‌های فردی بازیکنانش استفاده کرد. دوکو با سرعت و دریبل‌های انفجاری، مدافعان ایتالیا را به دردسر انداخت و دی‌بروینه با پاس‌های عمقی و هوشمندانه، نبض بازی را در اختیار گرفت. دیگو مورئیرا نیز در جناح راست یکی از عوامل اصلی برتری بلژیک بود و سرانجام در دقیقه ۸۰ با پاس دی‌بروینه گل چهارم را به ثمر رساند.

در سوی مقابل، خط دفاعی ایتالیا بویژه در مواجهه با حملات سریع و تغییر مسیرهای بلژیک آسیب‌پذیر نشان داد. ساندرو باستونی نیز با اشتباهات خود یکی از شب‌های دشوارش را پشت سر گذاشت. حتی جانلوئیجی دوناروما، باوجود چند واکنش مهم، نتوانست مانع از سنگین‌تر شدن شکست شود.

اشتباهات تکراری و پرسش‌های تازه

بخش مهمی از انتقادها به عملکرد مانچینی مربوط می‌شود. انتخاب نیکولو پیسیلی و لوکا کولئوشو در ترکیب اصلی، در کنار جانمایی برخی بازیکنان خارج از پست تخصصی، نتیجه مطلوبی نداشت. سرمربی ایتالیا در پایان نیمه نخست مجبور به تغییرات شد و با ورود فدریکو دی‌مارکو و دومبیا تلاش کرد شرایط را اصلاح کند. با این حال، تغییر آرایش دفاعی در نیمه دوم نیز نتوانست مشکلات ساختاری تیم را برطرف کند.

مانچینی پس از مسابقه به‌صراحت پذیرفت که بلژیک بهتر از تیمش بوده است. او خستگی ناشی از مسابقه سنگین مقابل فرانسه را یکی از عوامل افت بازیکنان دانست و گفت ایتالیا در نبردهای فیزیکی و پوشش فضاها عملکرد مناسبی نداشته است.

زنگ خطر برای مسیر یورو ۲۰۲۸

با این شکست، ایتالیا با ۱۰ امتیاز در گروه اول لیگ A سوم شد و از صعود به یک‌چهارم نهایی بازماند؛ فرانسه با ۱۳ و بلژیک با ۱۲ امتیاز راهی مرحله بعد شدند. با این حال، آتزوری همچنان از فرصت حضور در یورو ۲۰۲۸ ناامید نشده است.

طبق مقررات مسابقات، ۱۲ تیم صدرنشین گروه‌ها و هشت تیم برتر دوم به‌طور مستقیم صعود می‌کنند. پلی‌آف نیز فرصتی برای تیم‌های منتخب لیگ ملت‌ها خواهد بود که نتوانسته‌اند از مسیر مقدماتی مستقیماً راهی مسابقات شوند. اما ایتالیا با قرار گرفتن در رتبه سوم گروه خود، دیگر نمی‌تواند از امتیاز قهرمانی در گروه لیگ ملت‌ها برای ورود به این مسیر استفاده کند. بنابراین، اهمیت صعود مستقیم از مرحله مقدماتی برای این تیم دوچندان خواهد بود.